

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra De Vonner og Vanner

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 488. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167176040000/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Hr. v. Wageman. Ja, gid jeg kunde gjøre det samme!
Frokonen. Min Herre! foruden Deres herlige Karakter
har De en Lighed med en vis Person, som meget rekomman-
derer Dem. — Det er min Søand, uden længere Betænkning.
En Pige paa tredive Aar har heller ikke lang Tid at betænke
Sig i. (aan der faaen koster hendes Søand).

David. Hurra! David er glad.

==

„De Bøtter og Bæmmer“ blev i første Gang trykt i Bort Sind af
„Skuelyst“ af P. A. Heiberg 1798 og ledsages da af følgende

Fortale.

Efter at jeg i mine toende foregaaende Komedier, Forbænde-
lungerne og Heddingbørn, havde været saa lykkelig at møde
Publikum og behage, følte jeg dog alt for vel — og naar havde
saubelig ogsaa paa adskillige dels anseelige, dels værdige Maader sørget
for at lade mig føle det —, at disse Arbejder, med alt det, at de vare
fremme af en dansk Mand og paa dansk Grund, dog alligevel ikke kunde
være bevilligede til at kaldes Originater i Ordets strengeste Forstand.
I det første Stykke tilhørte den ganske Plan, næsten hele Intrigen
og de fleste Karakterer Fremmedt: det var altsaa kun at ønske som
spanske Planteser implanteede i dansk Jord, og min Fortjeneste af dette
Stykke som Forfatter kunde ikke være lykkelig større end Utegnede-
mandens, der, efter sin Vane, sørger for at opdrage fremmede Planter
til at blive saa blomst, som det er muligt i en for dem ubøjet Himmelsgn.
I det sidste Stykke var vel hele Plante og Intrigen saa vel som
næsten alle Karaktererne min uimodsigelige Egenhed; men Ideen til et
saadant Stykke havde jeg dog hentet hos den tyske Digter Stephanie.
Sædne vare desuden, som de naturligvis maatte være, fremmede og
opblandede med danske Sæder; de vare ikke, som Hr. Professor Lode
er Sted meget rigtig udstrykker sig: Riv af vores Riv og Sæder
af vores Sæder. Naar kunde, har hvad Forhandlingerne angaar,
lige saa vel sætte Scenen i Frankrig, Tyskland eller Spanien som i
Danmark, og Stykket vilde ved denne Forlægning af Scenen hverken
vinde eller tabe betydeligt.

Nu foresatte jeg mig da en Gang at forsøge paa at maale danske
Sæder og rene nationale Daarligheder. Mine Venner søgte at op-